

Památka všech věrných zemřelých – *druhá Mše sv.*

INTROITUS (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis. (Ps. 64, 2-3) Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddetur votum in Jerusalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet.

VSTUP (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. (Žalm 64, 2-3) Tobě, Bože, náleží chvalozpěv na Sionu; tobě budiž plněn slib v Jerusalemě. Vyslyš modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo.

Neříká se *Sláva Otci*, nýbrž se opakuje *Odpočinutí věčné* až k žalmu.

ORATIO – Deus, indulgentiarum Domine: da animabus famularum famularumque tuarum refrigerium sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dominum.

MODLITBA – Bože, Pane slitování, dej duším služebníků a služebnic svých sídlo občerstvení, blaženost pokoje a jasnost světla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

LÉCTIO libri Machabaeorum (2, c. 12, 43-46).

In diebus illis: Vir fortissimus Judas, facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Jerosolymam, offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, bene et religiose de resurrectione cogitans (nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur et vanum orare pro mortuis): et quia considerabat, quod hi, qui cum pietate dormitionem ac-

ČTENÍ z 2. knihy Machabeeské (12, 43-46).

V těch dnech Juda, muž velestatečný, učiniv sbírku poslal dvanáct tisíc drachem stříbra do Jerusalema, aby podána byla oběť za hříchy mrtvých, dobře a zbožně smýšleje o vzkříšení, – kdyby totiž nebyl měl naděje, že padlí vstanou, bylo by se domnívati, že je zbytečno a neužitečno modliti se za mrtvé, – a maje na zřeteli, že ti, kteří zbožně zemřeli, mají

céperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo et slúbris est cogitátio pro defúntis exoráre, ut a peccátis solvántur.

GRADUALE (4. Esdr. 2, 34 et 35) Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua líceat eis. V. (Ps. 111, 7) In memória aetérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

TRACTUS - Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. V. Et lucis aetérnae beatitúdine pérfrui.

SEQUENTIA - Dies iræ, dies illa solvet sæclum in favílla: teste David cum Sibýlla.

Quantus tremor est futúrus, quando iudex est ventúrus, cuncta stricte discussúrus!

Tuba, mirum spargens sonum per sepúlcrá regió-

výbornou odměnu složenou. Proto svatá a spasitelná jest myšlenka, aby hříchů zproštění byli.

STUPŇOVÝ ZPĚV (4. Esdr. 2, 34 a 35) Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. V. (Ž. 111, 7) V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

TRAKTUS - Vyprošť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů. V. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. V. A prožívati světla blaženosti věčné.

SEKVENCE - Onen den, den hněvu lkavý zruší čas, dým vzejde tmavý, David, Sibylla tak praví.

Strašné chvění, bázeň hrozná Až se tvorstvo Soudci přízná, jenž hned řeší vše a pozná.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně,

quæsumus, Dómine: ut ánima famulórum famularúmque tuárum, his purgátæ sacrificiis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiant sempitérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

prosíme, Pane, aby duše služebníků a služebnic tvých, těmito očištěny oběťmi, prominutí zároveň i věčného odpočinutí došly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promissisti et sèmini ejus. V. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offerimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: faceas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promissisti et sèmini ejus.

SECRETA - Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, pro quibus tibi offerimus sacrificium laudis: ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre digneris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Preface za mrtvé.

COMMUNIO (*Esdr. 2, 35 et 34*) Lux æténa lúceat eis, Dómine: Cum Sanctis tuis in æténum: quia pius es. V. Réquiem æténam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in æténum: quia pius es.

POSTCOMMUNIO - Præsta,

korouhevník, svatý Michal, uvede je do svatého světla, které jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a jeho semeni. V. Oběti a modlitby chvály ti, Pane, přinášíme; ty je přijmi za ony duše, jejichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejítí ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

TICHÁ MODLITBA -Buď milostiv, Pane, našim pokorným prosbám za duše služebníků a služebnic tvých, za něž tobě přinášíme obět chvály, abys je přidružití ráčil ke společnosti svých Svatých. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Esdr. 2, 35 a 34*) Světlo věčné ať jim svítí, Pane; se Svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý. V. Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se svatými tvými na věky, neboť jsi dobrotivý.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Uděl,

num, coget omnes ante thronum.

Mors stupébit et natúra, cum resúrget creatúra, judicánti responsúra.

Liber scriptus proferétur, in quo totum continétur, unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit, quiquid latet, apparébit: nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dictúrus? Quem patrónum rogatúrus; cum vix justus sit secúrus?

Rex treméndaē majestátis, qui salvándos salvas gratis, salva me, fons pietátis.

Recordáre, Jesu, pie, quod sum causa tuæ viæ: ne me perdas illa die.

Quærens me, sedísti lassus: redemísti Crucem passus: tantus labor non sit cassus.

Pán, kde sedí na svém trúně.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu k Soudci hrnou, každý s hříšnou skvrnou.

Přinesena psaná kniha, je v ní všecka hříchů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Co mám, běda, promluvíti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Hrůzné Velebnosti Králi! Spasiž, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Vzpomeň si, ó, Jesu milý, žes šel pro mne k svému cíli. Nezatrať mne v oné chvíli!

Kles!s, hledaje mne, znaven. Pro mne byl kůl Kříže vstaven. Nebud' čin ten plodů zbaven!

Juste iudex ultiónis, donum
fac remissiónis ante diem
ratiónis.

Soudce pomsty spravedlivé,
dej dar odpuštění dříve, nežli
sečeš viny křivé!

Ingemisco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicánti parce, Deus.

Sténám pod vinami svými,
líce hříchů rumění mi. Slituj
se nad vzdechy mámi!

Qui Mariám absolvísti, et
latrónem exaudísti, mihi
quoque spem dedísti.

Marii dal's rozhršení, lotr
hříšníkem již není, já též
čekám vykopení.

Preces meæ non sunt dignæ:
sed tu bonus fac benigne, ne
perénni cremer igne.

Nehodně tě prosím, Pane,
dobrotou však tvou se stane:
kol mne oheň nezaplane.

Inter oves locum præsta, et
ab hædis me sequéstra,
státuens in parte dextra.

Rač mne mezi ovce vzítí, od
kozlů mne oddělití, dej mi po
pravici dlítí.

Confutátis maledíctis, flam-
mis ácribus addíctis: voca me
cum benedíctis.

Až se zachvějí kdys klatí, že
je ostrý plamen schvátí, rač
mne k sobě povolátí!

Oro supplex et acclínis, cor
contrítum quasi cinis: gere
curam mei finis.

Duše prosí, lká, se rmoutí,
v popel mé se srdce hroutí,
rač smrt dobrou poskytnoutí!

Lacrimósa dies illa, qua
resúrget ex favilla iudicándus
homo reus.

Slzavým dnem bude, Pane, o
němž vinník k Soudu vstane
z hrobového svého lože!

Huic ergo parce, Deus: pie
Jesu Dómine, dona eis

Tohoto pak šetři, Bože! Milý
Pane Ježíši, dej jim

réquiem. Amen.

odpočinutí! Amen.

EVANGELIUM † Sequéntia
sancti Evangélii secúndum
Joánnem (6, 37-40).

EVANGELIUM † Pokračová-
ní sv. Evangelia podle Jana
(6, 37-40).

In illo témpore: Dixit Jesus
turbis Judæórum: Omne,
quod dat mihi Pater, ad me
veniet: et eum, qui venit ad
me, non ejíciam foras: quia
descéndi de cælo, non ut faci-
am voluntátem meam, sed
voluntátem ejus, qui misit
me. Hæc est autem volúntas
ejus, qui misit me, Patris: ut
omne, quod dedit mihi, non
perdam ex eo, sed resúscitem
illud in novíssimo dei. Hæc
est autem volúntas Patris mei,
qui misit me: ut omnis, qui
videt Fílium et credit in eum,
hábeat vitam ætérrnam, et ego
resuscitábo eum in novíssimo
die.

Za onoho času řekl Pán Ježíš
k zástupům židovským: Vše-
cko, co mi dává Otec, přijde
ke mně, a toho, kdo ke mně
přijde, nevyvrhnu ven, neboť
jsem sestoupil s nebe, nikoliv,
abych činil vůli svou, nýbrž
vůli toho, jenž mne poslal.
Toto pak jest vůle toho, jenž
mě poslal, Otce, abych
neztratil nic z toho, co mi
dal, nýbrž abych to vzkří-
sil v den poslední. Neboť
to jest vůle Otce mého,
který mne poslal, aby kaž-
dý, kdo vidí Syna a věří
v něho, měl život věčný;
a já ho vzkřísím v den
poslední.

OFFERTORIUM - Dómine
Jesu Christe, Rex glóriæ,
líbera ánimas ómnium
fidélium defunctorum de
pœnis inférni, et de profúndo
lacu: líbera eas de ore leónis,
ne absórbeat eas tártarus, ne
cadant in obscúrum: sed
sínifer sanctus Míchael

OBĚTOVÁNÍ - Pane Ježíši
Kriste, Králi slávy, vysvobod'
duše všech věřících
zemřelých od útrap pekla a
od hluboké propasti;
vysvobod' je z tlamy lví, aby
jich nepohltila pekelná
hlubina, aby neupadly do
temnosti, nýbrž ať